

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

28 octombrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte –Elena Covalenco,

Judecători – Liliana Catan, Ion Guzun, Constantin Alerguș și Nadejda Toma
judecând în ședință, fără participarea părților, recursul ordinar declarat de
avocatul Angela Procopciuc în numele inculpatului Alexandr Slusarenco,
împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 16 aprilie 2014, pe
cauza penală în privința lui,

*Slusarenco Alexandr Nicolai, a.n. 02.12.1975,
originar din satul Hîjdieni, raionul Glodeni, domiciliat
în mun. Chișinău, str. I. Vieru 19, bloc 1, cămin.*

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

Instanța de fond – 23.12.2009- 26.04.2011;

Instanța de apel – 22.01.2013-14.05.2014;

Instanța de recurs - 17.07.2014-28.10.2014;

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătorei Bălți din 26 aprilie 2011, Slusarenco Alexandr a fost achitat de sub învinuirea de săvârșire a infracțiunii prevăzute de art. 183 alin. (2) Cod penal, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

2. Pentru a se pronunța cu sentința, instanța de fond a constatat că, inculpatul Slusarenco Alexandr, activînd în funcția de administrator al SC „Iglisa Construct” SRL cu sediul în mun. Chișinău, str. Florilor 1, adică o persoană care gestionează o organizație comercială, la 10.06.2009 1-a împuternicit pe managerul SC „Iglisa Construct” SRL, Veaceslav Slusarenco, să încheie contractul nr.8 din 10.06.2009 cu cet. Chira Gheorghe privind îndeplinirea lucrărilor de construcție la casa de locuit din str. Academicianul Dubinovschi 59, mun. Bălți. Slusarenco Alexandr nu a numit o persoană responsabilă de organizarea fără pericol a lucrărilor de construcție la obiectul dat. Astfel, la 11.06.2009, fără a încheia un contract individual de muncă în formă scrisă în conformitate cu stipulările legislației în vigoare și fără a efectua instruirea privind protecția muncii, i-a angajat în calitate de muncitori pe cet. Găinî Haralampie și Rusu Gheorghe, cărora le-a permis să efectueze lucrări de construcție la înălțime - demontarea și montarea

acoperișului la casa din str. Academicianul Dubinovschi 59, fără înzestrarea cu echipament individual de protecție (centuri de siguranță și căști).

Rusu Gheorghe în timpul efectuării lucrărilor, aproximativ la ora 22.00 a căzut de pe acoperișul casei lovindu-se de un obstacol dur-plan (trotuarul de pavele), ulterior survenind decesul acestuia. Ca rezultat, conform raportului de expertiză medico-legală nr.262 D, moartea cet. Rusu Gheorghe a survenit în rezultatul șocului combinat, consecință a traumatismului asociat, fiind depistate următoarele leziuni corporale : traumă asociată, traumă cranio-cerebrală deschisă, plagă contuză a regiunii parietale pe stînga cu hemoragii în țesuturile moi pericraniene, fractura oaselor bolții și bazei craniene pe stînga, hemoragie subarahnoidiană, traumă bontă a cutiei toracice, fractura coastelor 7-8-9-10 pe stînga cu lezarea pleurei parietale, contuzia pulmonului stîng, complicate cu un hemotoprax pe stînga, fracturi ale oaselor bazinului – corp și aripa iliacă stînga, pubian stîng, fractura vertebrei lombare L 3, contuzia rinichilor, excoriații ale umărului stîng. Toate leziunile corporale au fost produse prin acțiunea traumatică cu corp (-uri) contondent (-e) prin mecanism de lovire, compresiune, extensiune și frecare, cît și combinat și se califică ca vătămări corporale grave, periculoase pentru viață.

Astfel, Slusarenco Alexandr a admis la lucru o persoană fără a încheia contract individual de muncă, fără pregătire profesională corespunzătoare, fără instruire în materia protecției muncii și fără asigurare cu echipament de protecție, necesar pentru efectuarea lucrărilor la înălțime, prin ce a încălcat art. 58 alin 3 Codul muncii „în cazul în care contractul individual de muncă nu a fost perfectat în formă scrisă, acesta este considerat a fi încheiat pe o durată nedeterminată și își produce efectele din ziua în care salariatul a fost admis la muncă de către angajator sau de către o altă persoană cu funcție de răspundere din unitate”, art.13 lit. v), art.17 alin. 1 lit. a) din Legea Republicii Moldova cu privire la securitatea și sănătatea în muncă nr. 186-XVI din 10.07.2008 care prevede că „angajatorul este obligat să acorde gratuit lucrătorilor echipament individual de protecție, angajatorul trebuie să asigure condiții pentru ca fiecare lucrător să primească o instruire suficientă, adecvată, teoretică și practică în domeniul securității și sănătății în muncă, în special sub formă de informații, instrucțiuni și lecții la angajare care include instruirea introductiv-generală și instruirea la locul de muncă”, precum și pct. 1.20, pct. 2.8.3 din Regulamentul privind normele și regulile în construcție: „pînă la efectuarea instruirii, lucrătorii nu se admit la efectuarea lucrărilor de sine stătător (fără supravegherea de către lucrătorii cu experiență, numiți de către administrație cu acordul lor). Persoanele care se admit la procesul tehnologic trebuie să aibă pregătire profesională (inclusiv privind protecția muncii) corespunzătoare lucrării efectuate”.

Acțiunile lui Slusarenco Alexandr au fost calificate în baza art. 183 alin. (2) Cod penal – încălcarea de către o persoană care gestionează o organizație comercială a tehnicii securității, a igienei industriale sau a altor reguli de protecție a muncii, care a provocat din imprudență decesul unei persoane.

2.1. Instanța și-a argumentat soluția prin aceea, că *„în ședința de judecată de către acuzator nu au fost prezentate probe pertinente și convingătoare care ar proba implicarea inculpatului Slusarenco Alexandr la admiterea persoanei decedate la lucrările demarate la casa de locuit, situată în mun. Bălți, str. Academicianul Dubinovschi 59, darea de către acesta a însărcinărilor de muncă referitor la demontarea sau montarea acoperișului, fără înzestrarea cu echipament de protecție și fără un instructaj corespunzător.*

...contractul de antrepriză nu a fost încheiat între inculpat ca administrator SC „Iglisa Construct” și Chira Gheorghe, dar între Slusarenco Veaceslav și Chira Gheorghe. Reieșind din conținutul procesului-verbal de cercetare a accidentului de muncă și a raportului de expertiză din 29.09.2009 se constată faptul că lucrările de reparație a casei de asemenea au fost dirijate de Slusarenco Veaceslav.

Procesul-verbal de cercetare al accidentului de muncă din 06.07.2009 constată un accident de muncă soldat cu deces, dar nu specifică dacă este sau nu în legătură cu îndeplinirea sarcinii de muncă sau obligațiunii de serviciu date de către inculpat ca conducător al întreprinderii ce presta servicii de reparații. ...lipsește legătura cauzală dintre încălcarea regulilor de protecție a muncii și survenirea decesului. În cazul acționării salariatului din proprie inițiativă în afara sarcinii de muncă nu suntem în prezența unui element al sistemului de muncă”.

3. Sentința nominalizată a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea ei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care Slusarenco Alexandr să fie condamnat în baza art. 183 alin. (2) Cod penal la 5 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita activitatea în domeniul prestării serviciilor în construcții pe un termen de 3 ani și cu suspendarea condiționată a pedepsei pe un termen de probă de 2 ani, invocând că instanța de fond a dat o apreciere incorectă procesului verbal nr.8 privind cercetarea accidentului de muncă din 06.07.2009 și materialele aferente, care conform deciziei Colegiului Civil și de Contencios administrativ al CSJ din 26.10.2010 este legal și emis conform legislației în vigoare, iar acțiunea SRL „Iglisa Construct” a fost respinsă în întregime ca neîntemeiată. Procesul-verbal menționat specifică, ca persoane care au încălcat prevederile actelor legislative și altor acte normative din domeniul muncii pe Slusarenco Alexandr, directorul SRL „Iglisa Construct”, care a admis la lucru personalul, prin intermediul managerului firmei, Slusarenco Veaceslav, fără pregătire profesională corespunzătoare, fără instruire privind securitatea și

sănătatea în muncă și fără asigurare cu echipament de protecție la desfășurarea lucrărilor la înălțime.

Mai mult ca atât, raportul de expertiză nr. 2649/09 califică accidentul produs la 11.06.2009, în timpul efectuării lucrărilor de reparație a acoperișului casei de locuit a cet. Gh.Chira, lucrări executate de SC „Iglisa Construct” SRL ca „accident de muncă mortal”, deoarece vătămarea organismului accidentatului, urmată de decesul lui, a survenit în timpul îndeplinirii sarcinii de muncă.

Toți martorii pe caz, din partea acuzării: Chira Maia, Chira Gheorghe și Cucuș Ion au afirmat, că în ziua de 11.06.2009, acoperișul casei din str. Academicul Dubinovschi urma să fie demontat și montat altul nou.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 iunie 2012, a fost admis apelul procurorului din alte motive și din oficiu casată sentința Judecătorei Bălți din 26 aprilie 2011, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre prin care Slusarenco Alexandr a fost achitat de sub învinuirea de săvârșire a infracțiunii prevăzute de art. 183 alin. (2) Cod penal, din motiv că fapta lui nu întrunește elementele infracțiunii.

4.1. Pentru a pronunța decizia, instanța de apel a reținut, că „*Slusarenco Alexandr în calitatea sa de conducător al întreprinderii a luat toate măsurile necesare, în limitele competenței, pentru asigurarea securității muncii, în întreprindere efectuându-se periodic instructajul de protecție a muncii la locul de muncă (f.d.66-68) fiind desemnate persoanele responsabile de asigurarea securității muncii pe șantier și, în condițiile cazului dat nu poate răspunde pentru acțiunile spontane și arbitrare ale angajaților întreprinderii, care au fost comise fără ca conducătorul să fie la curent cu aceste acțiuni, angajând persoane din afară, în condițiile când la întreprindere exista suficient personal calificat, care era în posibilitate de a efectua lucrările specificate în contract. Componenta de infracțiune include cumulul a patru elemente obligatorii: Obiect, Subiect, Latura Obiectivă și Latură Subiectivă.*

...lipsește legătura causală dintre acțiunile lui Slusarenco Alexandr și decesul lui Rusu Gheorghe, astfel deducându-se lipsa laturii obiective a infracțiunii care include o faptă prejudiciabilă ce rezidă în acțiunea sau inacțiunea de încălcare a regulilor de securitate tehnică sau/și igienă a muncii sau a altor reguli de ocrotire a muncii”.

5. Nefiind de acord cu decizia menționată, procurorul invocând temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală a declarat recurs ordinar în care solicită casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată, invocând că:

- hotărârile instanțelor judecătorești se întemeiază pe faptul că fiecare probă a părții acuzării este interpretată ca fiind una care nu corespunde realității, fără a

privi toate probele în ansamblu, fără a le da o apreciere din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor;

- instanța de apel nu s-a expus asupra motivelor care au stat la baza declarării apelului;

- Slusarenco Veaceslav era responsabil de urmărirea graficului de livrare a materialelor și a corectitudinii tehnologice la obiectul „acoperișul casei particulare”, din mun. Bălți, str. Academic Dubinovski 59;

- pelicula a fost adusă de către Veaceslav Slusarenco la insistența lui Gh.Chira fiindcă timpul era înnoțat și dacă se punea o ploaie atunci fiind casa descoperită putea să strice tavanul casei și SC „Iglisa Construct” SRL urma să suporte cheltuieli adăugătoare;

- din dimineața zilei de 11.06.2009 când Gh. Rusu început efectuarea lucrărilor de descoperire a casei de pe str. Academicianul Dubinovski 59, mun. Bălți, se constată potrivit art. 58 alin.(3) Codul muncii, că este oficial angajat pe o durată nedeterminată la SC „Iglisa Construct” SRL;

- instanța de fond a emis o sentință ilegală, neîntemeiată, concluziile expuse în ea sunt contradictorii și nu corespund circumstanțelor cauzei, iar instanța de apel a adoptat o soluție de achitare ilegală, pe când probele administrate dovedesc vinovăția lui Slusarenco Alexandr în comiterea infracțiunii;

- circumstanțele de motivare a soluției adoptate de instanțele de fond, contrazic dispozitivul hotărârii, iar soluția care a fost adoptată de instanța de apel vine în contrazicere cu întreg volumul probator acumulat și prezentat.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 18 decembrie 2012 a fost admis recursul ordinar declarat de către procuror, casată total decizia și dispusă rejudecarea cauzei în Curtea de Apel Bălți, în alt complet de judecată.

În argumentarea soluției Colegiul lărgit a constatat, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel de către procuror, adică nu a respectat prevederile art. 414 alin. (3) Cod de procedură penală, sau s-a pronunțat arbitrar, fără o argumentare cuvenită.

Colegiul lărgit nu a acceptat motivele invocate în decizia instanței de apel, precum că „...nici unul din martorii la care face referire partea acuzării în apel – Chira Gheorghe, Chira Maria, Cucuș Ion nu au confirmat faptul că inculpatul Slusarenco Alexandr a cunoscut despre începerea lucrărilor și că la respectivul obiect lucrează persoane care nu sunt angajați oficiali ai SC „Iglisa Construct” SRL” (vol. II, f. d. 211 verso). Din acești trei martori indicați, în instanța de apel a fost interogat numai martorul Chira Gheorghe (vol. II, f.d. 173-177), ceilalți doi nici nu au fost interogați. Chira Gheorghe a dat declarații, tot atunci și-a confirmat

declarațiile sale din cadrul urmăririi penale (vol. I, f.d. 118-119) și din prima instanță (vol. II, f.d. 97-99) și aceste declarații urmau a fi analizate amănunțit, deoarece au contradicții, astfel la vol I, f.d. 118 verso, martorul Chira Gheorghe declară că „cunoșteam că directorul firmei date era fratele lui Veaceslav – Slusarenco Alexandr, deoarece el inițial s-a deplasat la obiect și tot el a apreciat sau a stabilit costul lucrărilor necesare. După ce am încheiat contractul și eu am transmis banii parțial, urmînd să achit restul banilor la finele lucrului efectuat”.

În instanța de apel, vol. II, f. d. 175 verso – tot acest martor declară că „nici nu-l știe pe Slusarenco Alexandr”, „a dat declarații fiind rugat de fratele inculpatului Slusarenco Veaceslav”.

Această motivare contravine și declarațiilor martorului Slusarenco Veaceslav din prima instanță (vol. II, f.d. 105 verso), unde ultimul a declarat, că „lui Slusarenco am spus că casa este descoperită”, declarațiilor aceluiași martor de la urmărirea penală (vol. I, f.d. 114 verso) „...l-am sunat pe Slusarenco Alexandr și i-am spus de situația care s-a primit, la care el a spus că are să trimită materialele cît mai urgent”.

Colegiul lărgit a menționat că aceste probe au fost total ignorate de instanța de apel iar motivarea expusă nu poate fi acceptată, este contrară materialelor cauzei și se combate prin procesul-verbal nr. 8 privind cercetarea accidentului de muncă din 06.07.2009 și materialele aferente (vol. I, f. d. 84-100), care a fost recunoscut ca legal și emis conform legislației în vigoare prin decizia Curții Supreme de Justiție din 26.10.2010 (vol. II, f. d. 86-89).

7. Prin decizia Curții de Apel Bălți din 16 aprilie 2014 apelul procurorului a fost repus în termen și admis, cu pronunțarea unei noi hotărîri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Slusarenco Alexandr a fost condamnat în baza art.183 alin.(2) CP la 3 ani închisoare, cu privarea dreptului de a exercita activitate în domeniul prestării serviciilor în construcții pe un termen de 2 ani. În baza art. 90 CP s-a suspendat condiționat executarea pedepsei și s-a stabilit un termen de probă de 2 ani.

7.2. În motivarea soluției instanța de apel a invocat că, copia sentinței redactate în cauză i-a fost înmînată procurorului la 23.05.2011, apelul fiind declarat la 03.06.2011, astfel se constată că întîrzierea a fost determinată de motive întemeiate, motiv ce servește drept temei pentru repunerea apelului declarat de procuror în termen.

Instanța de apel a ajuns la concluzia că, judecînd cauza penală de învinuire a lui Slusarenco Alexandr, instanța de fond nu a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și nu a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și

veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, concluzia instanței de fond fiind una eronată.

Mai mult ca atât, instanța de fond a comis o eroare de drept la adoptarea sentinței, dat fiind că deși a dispus achitarea inculpatului Slusarenco Alexandr, în partea descriptivă a sentinței de condamnare a descris fapta criminală, considerată ca fiind dovedită, după cum i-a fost adusă învinuirea inculpatului.

Instanța de apel a conchis, că concluzia instanței de fond referitor la faptul, că învinuirea imputată inculpatului nu sa confirmat în ședința de judecată, nefiind prezentate probe concludente că Rusu Gh. a fost admis la lucru de către Slusarenco A. și că acesta îndeplinea sarcina de muncă primită anume de la inculpat, este absolut neîntemeiată.

Deși inculpatul Slusarenco Alexandr nu a recunoscut vina, vinovăția sa în cele incriminate s-a demonstrat pe deplin prin elementele de fapt dobândite din probele cercetate, prin probele scrise care coroborează, demonstrând cu certitudine existența infracțiunii și constatarea vinovăției inculpatului, de care instanța de fond n-a ținut cont în deplină măsură.

Instanța de apel în susținerea concluziei a reiterat că:

- potrivit procesului-verbal nr.8 privind cercetarea accidentului de muncă din 06.07.2009 și materialele aferente, pct.8) persoanele care au încălcat prevederile actelor legislative și altor acte normative din domeniul muncii este Slusarenco Alexandr, directorul SRL „Iglisa Construct”, care a admis la lucru personalul, prin intermediul managerului Slusarenco Veaceslav, fără pregătire profesională corespunzătoare, fără instruire privind securitatea și sănătatea în muncă și fără asigurarea cu echipament de protecție la desfășurarea lucrărilor la înălțime, prin ce a încălcat prevederile art.13 lit.(v)3, art.(17) al. 1/4 din Legea securității și sănătății în muncă nr.186-XVI din 10.07.2008 (f.d.84);

- referitor la legalitatea întocmirii procesului-verbal nr.08 privind cercetarea accidentului de muncă s-a pronunțat și Colegiul Civil al Curții Supreme de Justiție prin hotărârea sa din 26.05.2010, prin care s-a casat hotărârea Curții de Apel Chișinău din 22.12.2009 în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a societății cu răspundere limitată „Iglisa Construct” împotriva Inspectoratului Teritorial de Muncă Bălți cu privire la contestarea actului administrativ și sa emis o nouă hotărâre, prin care acțiunea societății cu răspundere limitată „Iglisa Construct” împotriva Inspectoratului Teritorial de Muncă Bălți cu privire la contestarea actului administrativ s-a respins integral ca neîntemeiată (f.d.86-89 vol.II);

- raportul de expertiză nr.2649/09 califică accidentul produs la 11.06.2009, în timpul efectuării lucrărilor de reparație a acoperișului casei de locuit a cet.Chira Gh., lucrări efectuate de SC „Iglisa Construct” SRL ca „accident de muncă

mortal", deoarece vătămarea organismului accidentatului, urmată de decesul lui, a survenit în timpul îndeplinirii sarcinii de muncă. Astfel, constatându-se, că a avut loc un accident de muncă. Concluziile în cauză fiind susținută de către *expertul judiciar Lîsîi Anatol și inspectorul Inspecției muncii Prepeșița Nicolae*, audiați în ședința instanței de apel;

- statutul întreprinderii SC „Iglisa Construct” SRL prevede, că administratorul organizează activitatea societății, ținerea evidenței contabile și lucrărilor de secretariat, angajarea lucrătorilor - pct.7.1-7.3 (f.d.55 vol.I).

Potrivit statutului nominalizat, administratorul întreprinderii SC „Iglisa Construct” SRL este numit Slusarenco Alexandr;

- conform ordinului nr. 11 din 10.06.2009 Slusarenco Veaceslav a fost numit ca fiind responsabil de urmărirea graficului de livrare a materialelor și a corectitudinii tehnologice la obiectul „acoperișul casei particulare” din mun. Bălți, str. Academic Dubinovschi,59 (f.d.71 vol.I);

- prin contractul de antrepriză nr.8 din 10.06.2009 s-a stabilit termenul de îndeplinire a lucrărilor: 11.06.2009-02.07.2009;

- decesul lui Rusu Gh. a survenit la data de 11.06.2009, ora 20.00, în perioada cînd se efectuau lucrările potrivit contractului nr.8 din 10.06.2009, de acoperire cu peliculă a acoperișului casei din mun. Bălți, str. Academicianului Dubinovschi,59.

Totodată, s-a menționat de către instanța de apel că, art.58 al.(3) Codul muncii prevede că „în cazul în care contractul individual de muncă nu a fost perfectat în formă scrisă, acesta este considerat a fi încheiat pe o durată nedeterminată și își produce efectele din ziua în care salariatul a fost admis la muncă de către angajator sau de către o altă persoană cu funcție de răspundere din unitate”.

Din dimineața zilei de 11.06.2009 cînd Rusu Gh. a început efectuarea lucrărilor de descoperire a casei de pe str. Academicianul Dubinoschi,59 mun.Bălți se constată, că potrivit art.58 al.(3) Codul muncii, că este oficial angajat pe o durată nedeterminată la SC „Iglisa Construct” SRL.

Astfel, s-a constatat, că Slusarenco Alexandr în calitate de administrator al întreprinderii SC „Iglisa Construct” SRL este responsabil de angajarea lucrătorilor, pe caz de lucrătorul Rusu Gh., care îndeplinea sarcina de lucru potrivit contractului de antrepriză nr.8 din 10.06.2009.

Deasemenea, instanța de apel și-a bazat concluziile și pe:

- declarațiile martorului audiat pe caz *Chira Gheorghe*, la fel și martorul *Cucoș Ion*, declarațiile căruia au fost verificate în instanța de apel prin citire (f.d. 100-102 vol.II), care au afirmat, că în ziua de 11.06.2009, acoperișul casei din str. Dubinovschi, mun. Bălți urma să fie demontat și montat altul nou, pe *declarațiile*

succesorului părții vătămate Rusu Tatiana; declarațiile martorului Ciobanu Stanislav; declarațiile martorului Prepelița Nicolae; declarațiile martorului Slusarenco Vceslav;

- probele scrise ale cauzei penale, care au fost cercetate în cadrul ședinței instanței de apel, și anume:

*raportul din punctul traumatologie din 11.06.2009 (f.d.7 vol.1);

*procesul-verbal de cercetare la fața locului din 11.06.2009 (f.d.8-10 vol.1);

*contractul de antrepriză nr.8 din 10.06.2009 prin care sa stabilit termenul de efectuare a lucrărilor 1 1.06.2009-02.07.2009 (f.d. 16-19);

*procesul-verbal nr.8 privind cercetarea accidentului de muncă din 06.07.2009 și materialele anexe (f.d.83-93);

*raportul de examinare medico-legală nr.242 din 13.06.2009 (f.f. 103-105 vol.1);

*raportul de expertiză medico-legală nr.262D din 17.08.2009 (f.d. 107 volii), potrivit căruia moartea cet.Rusu Gh. a survenit în rezultatul șocului combinat, consecință a traumatismului asociat, fiind depistate următoarele: leziuni corporale sub formă traumă asociată, traumă cranio-cerebrală deschisă, plagă contuză a regiunii parietale pe stînga cu hemoragii în țesuturile moi pericraniene, fractura oaselor bolții și bazei craniene pe stînga, hemoragie subarahnoidală, traumă bontă a cutiei toracice, fractura coastelor 7-8-9-10 pe stînga cu lezarea pleurei parietale, contuzia pulmonului stîng, complicate cu un hemotoprax pe stînga, fracturi ale oaselor bazinului-corp și aripa iliacă stînga, pubian stîng, fractura vertebrei lombare 3, contuzia rinichilor, excoriații ale umărului stîng. Toate leziunile corporale au fost produse prin acțiunea traumatică cu corpu(-uri) contondent(-e) prin mecanism de lovire, compresiune, extensiune și frecare, cît și combinat și se califică ca vătămări corporale grave, periculoase pentru viață;

*raportul de expertizei judiciare nr.2646/09 din 29.09.2009 (f.d.149-156 vol.1).

La stabilirea pedepsei instanța de apel a luat în considerație prevederile art.75 Cod penal, persoana inculpatului Slusarenco Alexandr, care se caracterizează pozitiv, anterior nu a fost atras la răspundere penală, are un copil minor la întreținere, a ajuns la concluzia că scopul corectării și reeducării lui se va atinge și fără izolarea lui de societate, cu numirea pedepsei cu închisoare, cu suspendarea executării pedepsei și stabilirea termenului de probă, cu privarea lui de dreptul de a exercita activitate în domeniul prestării serviciilor de construcții pe un termen de 2 ani.

8. Împotriva deciziei menționate avocatul Angela Procopciuc în numele inculpatului Slusarenco Alexandr, a declarat recurs ordinar, invocînd prevederile

art. 427 alin. (1) pct. 6) și 16) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea acesteia, cu menținerea sentinței instanței de fond.

În motivarea recursului a indicat că:

- din materialele dosarului penal se denotă lipsa legăturii cauzale dintre încălcarea prevederilor protecției muncii și survenirea urmărilor de deces, circumstanțe care indică la lipsa faptului infracțiunii și prezența unui caz nefericit soldat cu deces, care a avut loc ca urmare nu a acțiunilor lui Slusarenco A. ,care nu l-a admis la lucru, dar ca rezultat al acțiunilor altor persoane, acțiunile cărora acuzarea nu le-a dat nici o apreciere în cadrul dezbaterilor judiciare în apel;

- lipsește elementul componente de infracțiune încriminată - latura obiectivă și latura subiectivă, deoarece nu este prezentă neglijența criminală, dat fiind faptul că acesta nu a știut de existența unui lucrător neangajat în câmpul muncii, nu i-a dat însărcinări de muncă, nu cunoștea este sau nu instructat acesta privind protecția muncii și ușuratic nu l-ar fi asigurat cu echipamente;

- acuzarea nu a adus probe care ar confirma că victima a fost angajată la muncă sau inculpatul a cunoscut despre prezența acestuia la obiect și a permis ultimului să înceapă lucrul, pe care nici nu l-a împuternicit cu nici o însărcinare de lucru;

- procesul verbal de cercetare al accidentului de muncă nr.8 din 06.07.2009, la care face trimitere instanța de apel ca la o probă importantă, care dovedește vinovăția, constată un accident de muncă mortal, dar nu determină dacă este sau nu în legătură cu îndeplinirea sarcinii de muncă sau obligațiilor de serviciu, date de către inculpat ca conducător al întreprinderii ce presta servicii de reparații, or, probe privind darea sarcinii de muncă sau obligațiilor de serviciu acuzarea nu a adus or, acestea nici nu există;

- procesul verbal nr.8 din 06.07.2009 urmează a fi exclus din lista de probe ale acuzării conform art.251 CPP, deoarece este dobândit cu încălcarea procedurii și anume contrar pct.14), 26) și 31) a Regulamentului privind modul de cercetare a accidentelor de muncă, aprobat prin Hotărîrea Guvernului RM nr.1361 din 22.12.2005, sub acest aspect, instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, și anume a apreciat o probă, procesul verbal nr.8 din 06.07.2009 contrar cerințelor art.art.101, 251 CPP, dîndu-i forță probantă dinainte stabilită fără a se expune în privința legalității dobîndirii acestei probe;

- norma de drept aplicată în hotărîrea atacată contravine unei hotărîri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție hotărîrea CSJ din 17.02.2009 la decizia Curții de Apel Bălți din 01.10.2008 cazul Primac V., prin ce instanțele judecătorești admit practică neuniformă și discriminare la aplicarea prevederilor legislației în vigoare.

9. Judecând recursul, în raport cu actele cauzei și analizând legalitatea și temeinicia deciziei recurate, prin prisma motivelor de casare invocate, conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, potrivit căruia *instanța de recurs examinează cauza numai în limitele motivelor de casare prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnatului*, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție reține că recursul declarat urmează a fi admis din următoarele considerente:

Colegiul reține că, potrivit prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. b) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, judecând recursul și constatând existența temeiurilor prevăzute la art. 390 Cod de procedură penală, poate pronunța o hotărâre de achitare.*

Conform art. 389 alin. (1) Cod de procedură penală, *sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată*, iar potrivit alin. (2) al aceluiași articol, *sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri sau, în mod exclusiv ori în principal, pe declarațiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale și citite în instanța de judecată în absența lor.*

Articolul 93 Cod de procedură penală stipulează, că probele sunt elemente de fapt care pot fi folosite în procesul penal ca probe dacă ele au fost dobândite de organul de urmărire penală sau de alte părți în proces, cu respectarea prevederilor Codului de procedură penală.

Conform legislației penale, persoana fizică responsabilă este supusă răspunderii penale dacă, în acțiunile acesteia sunt constatate toate patru elemente obligatorii: obiectul infracțiunii, latura obiectivă, subiectul și latura subiectivă.

În sensul art. 52 Cod penal, *se consideră componentă a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă.*

În acest aspect, Colegiul lărgit va statua și asupra respectării prevederilor art. (1) alin.(3) Cod procedură penală, care, referindu-se la scopul procesului penal, stipulează că organele de urmărire penală și instanțele judecătorești în cursul procesului sunt obligate să activeze în așa mod încât nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată.

Curtea Europeană, în cauza „*Prince Hans-Adam II de Liechtenstein c/Allemagne din 12.07.2001*”, a menționat că statele semnatare și-au asumat obligații de natură să asigure ca drepturile garantate de Convenție să fie *concrete și efective, nu teoretice și iluzorii*, iar cele cuprinse în art.6 au tocmai acest scop: efectivitatea dreptului la un proces echitabil, impunându-se statelor o obligație de

rezultat: adoptarea în ordinea juridică internă a măsurilor corespunzătoare și a mijloacelor necesare – realizării acestei obligații.

Potrivit art. 113 Cod penal, *calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători, iar noțiunea de calificare a infracțiunii cuprinde determinarea și constatarea juridică a corespondenței exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală.*

În susținerea recursului, apărătorul invocă temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală și anume pct. 6) – *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de drept, care a afectat soluția instanței și pct.16) - norma de drept aplicată în hotărârea atacată contravine unei hotărâri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție.*

Astfel, instanța de recurs conchide că, erorile de drept invocate de recurent și descrise mai sus sunt prezente în cauză, ca de alt fel, în urma cercetării judecătorești, în speță, fiind prezent și temeiul de casare prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală care prevede „*hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când nu au fost întrunite elementele infracțiunii*”.

În acest context, Colegiul lărgit menționează că, temeiul „*nu sînt întrunite elementele infracțiunii*” este prezent atunci, când instanța ce a judecat cauza a comis în această parte o eroare de drept, cum ar fi situația prin care în hotărârea judecătorească s-a făcut referire la săvârșirea infracțiunii, dar nu au fost stabilite faptele sau împrejurările de fapt care corespund elementelor constitutive ale infracțiunii respective.

Prin urmare, cu certitudine se determină necesitatea casării hotărârilor pronunțate de către instanța de fond și apel în cauza dată.

Colegiul penal lărgit analizînd hotărârile la caz, constată că ambele instanțe au comis grave erori de drept și anume: instanța de apel, conform art. 417 al.(1) pct.6) Cod de procedură penală, indică în partea descriptivă a deciziei descrierea faptei constatate de prima instanță, fiind una greșită, își expune opinia referitor la eroarea comisă de către instanța de fond și anume că, prin sentință se dispune achitarea inculpatului, iar în partea descriptivă a sentinței s-a descris fapta criminală, considerată ca fiind dovedită, iar instanța de apel, în decizia sa de

condamnare nu se expune asupra circumstanțelor de fapt ale cauzei constatate prin acesta, făcând trimitere doar la cele stabilite prin sentință.

De asemenea, instanța de recurs este în situația, când fiind de acord cu achitarea inculpatului de către instanța de fond, nu poate menține sentința pe motiv, că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii incriminată inculpatului în baza art. 183 alin. (2) Cod penal.

Administărând probele, instanța de apel a pus la baza deciziei de condamnare declarațiile succesului părții vătămate, a martorilor, fără a ține cont de alte circumstanțe și împrejurări, care servesc la stabilirea adevărului în prezenta cauză.

Astfel, în acțiunile inculpatului Slusarenco Alexandr instanța de apel a constatat componența de infracțiune prevăzută de art. 183 alin. (2) Cod penal - *încălcarea de către o persoană care gestionează o organizație comercială a tehnicii securității, a igienei industriale sau a altor reguli de protecție a muncii, care a provocat din imprudență decesul unei persoane*, însă presupusa soluție de constatare a elementelor constitutive ale infracțiunii menționate, nu deduc din starea reală de fapt încriminată inculpatului prin rechizitoriu.

Pentru a concluziona despre existența elementelor faptei incriminate inculpatului, instanțele de judecată urmau să respecte prevederile art.325 Cod de procedură penală, care stipulează că judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu, care trebuie să corespundă cerințelor art. 281 Cod de procedură penală.

Prin urmare, verificând legalitatea deciziei atacate pe baza materialelor cauzei, instanța de recurs c o n s t a t ă :

„De către organul de urmărire penală Slusarenco Alexandr a fost pus sub învinuire pentru faptul, că activînd în funcția de administrator al SC „Iglisa Construct” SRL cu sediul în mun. Chișinău str. Florilor 1, adică o persoană care gestionează o organizație comercială, la 10.06.2009 l-a împuternicit pe managerul SC „Iglisa Construct” SRL, Veaceslav Slusarenco, să încheie contractul nr.8 din 10.06.2009 cu cet. Chira Gheorghe privind îndeplinirea lucrărilor de construcție la casa de locuit din str. Academicul Dubinovschi 59, mun. Bălți. Slusarenco Alexandr nu a numit o persoană responsabilă de organizarea fără pericol a lucrărilor de construcție la obiectul dat. Astfel, la 11.06.2009, fără a încheia un contract individual de muncă în formă scrisă în conformitate cu stipulările legislației în vigoare și fără a efectua instruirea privind protecția muncii, i-a angajat în calitate de muncitori pe cet. Găinî Haralampie și Rusu Gheorghe, cărora le-a permis să efectueze lucrări de construcție la înălțime, demontarea și montarea acoperișului la casa din str. Academicianul Dubinovschi 59, fără înzestrarea cu echipament individual de protecție (centuri de siguranță și

căști). Rusu Gheorghe în timpul efectuării lucrărilor, aproximativ la ora 22:00 a căzut de pe acoperișul casei lovindu-se de un obstacol dur-plan (trotuarul de pavele), ulterior survenind decesul acestuia. Ca rezultat, conform raportului de expertiză medico-legală nr.262 D, moartea cet. Rusu Gheorghe a survenit în rezultatul șocului combinat, consecință a traumatismului asociat, fiind depistate următoarele: leziuni corporale sub formă de traumă asociată, traumă cranio-cerebrală deschisă, plagă contuză a regiunii parietale pe stînga cu hemoragii în țesuturile moi pericraniene, fractura oaselor bolții și bazei craniene pe stînga, hemoragie subarahnoidiană, traumă bontă a cutiei toracice, fractura coastelor 7-8-9-10 pe stînga cu lezarea pleurei parietale, contuzia pulmonului stîng, complicate cu un hemotopraz pe stînga, fracturi ale oaselor bazinului – corp și aripa iliacă stînga, pubian stîng, fractura vertebrei lombare L 3, contuzia rinichilor, excoriații ale umărului stîng. Toate leziunile corporale au fost produse prin acțiunea traumatică cu corp (-uri) contondent (-e) prin mecanism de lovire, compresiune, extensiune și frecare, cît și combinat și se califică ca vătămări corporale grave, periculoase pentru viață.

Astfel, Slusarenco Alexandr a admis la lucru o persoană fără a încheia contract individual de muncă, fără pregătire profesională corespunzătoare, fără instruire în materia protecției muncii și fără asigurare cu echipament de protecție, necesar pentru efectuarea lucrărilor la înălțime, prin ce a încălcat art. 58 alin 3 Codul muncii „în cazul în care contractul individual de muncă nu a fost perfectat în formă scrisă, acesta este considerat a fi încheiat pe o durată nedeterminată și își produce efectele din ziua în care salariatul a fost admis la muncă de către angajator sau de către o altă persoană cu funcție de răspundere din unitate”, art.13 lit. v), art.17 alin. 1 lit. a) din Legea Republicii Moldova cu privire la securitatea și sănătatea în muncă nr. 186-XVI din 10.07.2008 care prevede că „angajatorul este obligat să acorde gratuit lucrătorilor echipament individual de protecție, angajatorul trebuie să asigure condiții pentru ca fiecare lucrător să primească o instruire suficientă, adecvată, teoretică și practică în domeniul securității și sănătății în muncă, în special sub formă de informații, instrucțiuni și lecții la angajare care include instruirea introductiv-generală și instruirea la locul de muncă”, precum și pct. 1.20, pct. 2.8.3 din Regulamentul privind normele și regulile în construcție: „pînă la efectuarea instruirii, lucrătorii nu se admit la efectuarea lucrărilor de sine stătător (fără supravegherea de către lucrătorii cu experiență, numiți de către administrație cu acordul lor). Persoanele care se admit la procesul tehnologic trebuie să aibă pregătire profesională (inclusiv privind protecția muncii) corespunzătoare lucrării efectuate”.

Acțiunile lui Slusarenco Alexandr de către organul de urmărire penală au fost calificate în baza art. 183 alin. (2) Cod penal – încălcarea de către o persoană

care gestionează o organizație comercială a tehnicii securității, a igienei industriale sau a altor reguli de protecție a muncii, care a provocat din imprudență decesul unei persoane.”

Potrivit doctrinei juridice, **latura obiectivă** a infracțiunii prevăzute la art.183 Cod Penal, include o faptă prejudiciabilă, care rezidă în acțiunea sau inacțiunea de încălcare a Regulilor de securitate tehnică sau igienă a muncii, ocrotire a muncii, responsabilitatea penală survine în cazurile în care încălcarea regulilor de protecție a muncii a provocat accidente cu oameni, alte urmări grave, decesul unei persoane din imprudență.

Pentru existența componentei de infracțiune este necesar să fie stabilită legătura cauzală între încălcarea regulilor de protecție a muncii și urmările care au survenit.

Legătura cauzală este interpretată ca fiind producerea vătămării organismului salariatului ca umare a unui factor de risc propriu unui element al sistemului de muncă - sarcini de muncă și care a condus la pierderea capacității de muncă ori decesul salariatului, survenit:

- în timpul îndeplinirii sarcinii de muncă sau obligațiilor de serviciu;
- înainte de începerea sau după încetarea lucrului, când salariatul se deplasează de la intrarea în incinta întreprinderii, pînă la locul de muncă și invers, își schimbă îmbrăcămintea personală, echipamentul individual de protecție și de lucru, preia sau predă locul de muncă și mijloace de producție.

În cadrul acțiunii întreprinse din inițiativa proprie a salariatului în afara sarcinii de muncă nu poate fi considerat element al sistemului de muncă.

Latura subiectivă a infracțiunii se caracterizează prin vinovăție exprimată prin neglijență criminală sau încrederea exagerată în sine la evitarea consecințelor.

Raportînd cele invocate mai sus, la cazul supus judecării, Colegiul conchide că, în speță nu s-a regăsit latura obiectivă și latura subiectivă a infracțiunii prevăzute la art.183 Cod penal, deoarece la caz, nu este prezentă neglijența criminală, dat fiind faptul că inculpatul Slusarenco Alexandr nu a știut de existența unui lucrător neangajat în cîmpul muncii, nu i-a dat însărcinări de muncă, nu cunoștea este sau nu instruitat acesta privind protecția muncii și ușuratic nu l-ar fi asigurat cu echipamente.

De altfel, nu sa constatat nici legătura cauzală dintre încălcarea prevederilor protecției muncii și survenirea decesului lui Rusu Gheorghe, care a avut loc ca urmare nu a acțiunilor lui Slusarenco Alexandr, care nu l-a admis la lucru, dar ca rezultat al acțiunilor altor persoane.

Colegiul menționează că din numele agentului economic cu cet. Chira Gh. a încheiat contract de antrepriză nu inculpatul Alexandr Slusarenco, ci Veaceslav Slusarenco (f.d. 118-119 V1).

Reieșind din conținutul procesului verbal de cercetare al accidentului de muncă și raportul de expertiză din 29.09.2009, este constatat faptul că lucrările de reparație a casei erau dirijate de Veaceslav Slusarenco. Prin urmare, inculpatul Alexandr Slusarenco nu putea și nici nu trebuia să cunoască dacă lucrările au început sau trebuiau să înceapă, dimpotrivă, din probele acumulate (f.d.114 V.1,f.d.174 verso, V.2, f.d.138, V.3) rezultă că inculpatul nu a știut că în ziua de 11.06.2009 au început lucrările de descoperire a casei, despre acest fapt a fost pus la curent după începerea executării lor și anume pentru a expedia la Bălți materiale de construcție, din motiv că casa deja era descoperită și se apropia ploaia, dar aprovizionarea cu materiale de construcție nu era prevăzută pentru 11.06.2009, ca de altfel și descoperirea casei. Cu atât mai mult, Alexandr Slusarenco nu a dat nici o însărcinare de muncă meșterilor, pe care nici nu-i cunoștea, acesta l-a dirijeționat pe Slusarenco Veaceslav la Ciobanu Stanislav, care coordona cu muncitorii și care conform contractului individual de muncă era diriginte de șantier (f.d.73V.1).

Astfel, Colegiul reține că, instanța de apel, eronat a constatat, că pătimitul fiind angajat al întreprinderii SC „Iglisa Construct” SRL și Slusarenco Alexandr în calitate de administrator al acestei întreprinderi era responsabil de angajarea lucrătorului Rusu Gh., care îndeplinea sarcina de lucru potrivit contractului de antrepriză nr.8 din 10.06.2009, instanța făcând trimitere la art.58 al.(3) Codul muncii care prevede că *„în cazul în care contractul individual de muncă nu a fost perfectat în formă scrisă, acesta este considerat a fi încheiat pe o durată nedeterminată și își produce efectele din ziua în care salariatul a fost admis la muncă de către angajator sau de către o altă persoană cu funcție de răspundere din unitate”*, ca rezultat constatându-se că, Rusu Gheorghe era oficial angajat pe o durată nedeterminată la SC „Iglisa Construct” SRL.

La acest capitol Colegiu menționează că, conform legislației naționale, contractul se consideră încheiat în momentul primirii acceptului de către ofertant. Pentru a produce efecte juridice, acceptarea trebuie să ajungă la ofertant. Soluționarea problemei privind momentul încheierii contractului este relativ simplă în cazul în care destinatarul ofertei trebuie să-l notifice pe ofertant despre acceptarea ofertei, indiferent de forma notificării. De regulă, contractul se încheie, în temeiul omiterii unei oferte și acceptarea acesteia de către destinatarul ofertei. Contractul se consideră încheiat în momentul în care ofertantul și destinatarul ofertei eu realizat un acord de voință.

Astfel, Colegiul raportînd cele menționate mai sus cu cazul supus judecării, conchide că, din partea inculpatului Slusarenco Alexandr (ofertant) nu a fost adresată o oarecare propunere pătimitul Rusu Gheorghe pentru prestarea muncii conform contractului de antrepriză nr.8 din 10.06.2009, inculpatul nici nu era la

curent despre persoanele care au prestat munca, mai mult ca atât, după cum s-a menționat mai sus, descoperirea casei nu era preconizată pentru 11.06.2009.

Norma art. 58 al Codului muncii, produce efecte din momentul când angajatorul este la curent cu existența unui presupus angajat, în urma unei negocieri dintre ultimul și angajator.

De asemenea, în decizia contestată, este statuat că una din probe ce demonstrează vinovăția inculpatului este procesul verbal de cercetare al accidentului de muncă nr.8 din 06.07.2009, prin care se constată existența unui accident de muncă mortal și prin decizia CSJ din 26.10.2010 a fost respinsă contestația SRL "Iglisa Construct" referitor la acest proces, or, în opinia Colegiului, acest proces nicidecum nu influențează asupra constatării vinovăției persoanei fizice - administratorul întreprinderii, care nu i-a dat sarcină de muncă pătimitului, adică lipsește legătura cauzală între încălcarea regulilor de protecție a muncii și urmările care au survenit.

Colegiul ține să menționeze și faptul că, inculpatul Slusarenco Alexandr în calitate de conducător al întreprinderii a luat toate măsurile necesare, în limitele competenței, pentru asigurarea securității muncii, făcându-se în întreprindere instructaj de protecție a muncii la locul de muncă (f.d.66-68), fiind desemnate persoane responsabile de asigurarea securității muncii pe șantier, și în condițiile cazului dat nu poate răspunde pentru acțiunile spontane și arbitrare ale angajaților întreprinderii, care au fost efectuate fără înștiințarea conducătorului, luând la muncă persoane neangajate la întreprinderea SC „Iglisa Construct” SRL, în condițiile când la întreprindere exista personal calificat, care era în posibilitate de a efectua lucrările specificate în contract și în timpul specificat în contract.

Referitor la raportul de expertiză judiciară nr.2646/09 din 29.09.2009 (f.d.149-156 V. 1), care de asemenea a fost pus la baza condamnării inculpatului, Colegiul reține că, fiind audiat expertul Lîsîi Anatol în cadrul apelului, a confirmat că răspunsuri la întrebările privind încălcările admise la depistarea faptului dat și despre faptul dacă au fost sau nu încălcate cerințele securității muncii și cine sunt subiecții încălcării nu ține de competența expertului criminalistic. La întrebarea apărării dacă expertul a stabilit cine a dat sarcina de muncă și dacă este un litigiul de muncă cercetat, expertul A. Lîsîi a declarat, că această concluzie o stabilește inspecția muncii. A luat ca bază informația din dosar și faptul că a fost la fața locului.

În raportul menționat *se remarcă*, (f.d.151 V.1) că întrebările nr.2,3 și 13 au fost excluse din lista însărcinărilor pentru executare, deoarece nu ține de competența experților judiciari.

Prin urmare, raportul de expertiză judiciară nr.2646/09 din 29.09.2009 nu denotă vinovăția inculpatului și nici prezența sau lipsa sarcinii de muncă din

partea acestuia precum și a subiectului încălcărilor stabilite prin raportul menționat.

Reieșind din cele expuse, Colegiul penal concluzionează, că instanța de apel nu a apreciat, conform art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Acuzarea înaintată inculpatului a fost imprecisă și în consecință instanța de apel greșit a interpretat probatoriul administrat în cauză, iar în final, inculpatul fiind condamnat neîntemeiat.

Potrivit legislației procesuale în vigoare, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârile atacate și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect, instanța de recurs menționează, că argumentele invocate de către avocatul Angela Procopciuc, și-au găsit confirmare și se atestă că, instanțele de judecată nu au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind infracțiunea incriminată inculpatului în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și de drept material.

Prin urmare, poziția procesuală a părții apărării, casarea hotărârilor de condamnare a inculpatului cu pronunțarea unei hotărâri de achitare, fără dispunerea rejudecării cauzei, corespunde și jurisprudenței CEDO, deoarece încălcările legislației procesual penale comise de către autoritățile de stat la examinarea cauzei date, nu pot fi imputate acuzatului și nu ar trebui să-l plaseze pe acesta într-o situație defavorabilă în propriul recurs.

Astfel, în hotărârea *Ștefan vs România din 6 aprilie 2010*, CEDO a menționat că procurorul avea obligația de a reflecta pretensele erori înainte de pronunțarea unei hotărâri definitive, CEDO consideră că Statul este cel care trebuie să își asume erorile comise de parchet sau de instanța de judecată și că acele erori nu trebuie reparate în detrimentul persoanei vizate în procedura în cauză.

Mai mult ca atât, conform unei jurisprudențe constante a CEDO, retrimiteria cauzelor la rejudecare este în mod obișnuit dispus ca rezultat a erorilor comise de instanțele de judecată, repetarea unor asemenea retrimiteri în cadrul unuia și aceluiași proces, dezvăluie o deficiență gravă a sistemului judecătoresc, ceea ce afectează dreptul persoanei la un proces echitabil într-un termen rezonabil, drept garantat de art. 6 alin. (1) din Convenție (*hotărârea Cravenco v. Moldova, § 50, din 15 ianuarie 2008*).

Ținând cont de cele enunțate, Colegiul lărgit al Curții Supreme de Justiție admite recursul și casează total sentința primei instanțe și decizia instanței de apel în privința lui Slusarenco Alexandr, cu achitarea acestuia de sub învinuirea adusă de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 183 alin.(2) Cod penal, în temeiul pct. 3)

al alin. (1) al art. 390 Cod de procedură penală, adică din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

11. În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de către avocatul Angela Procopciuc în numele inculpatului Slusarenco Alexandr, casează total sentința Judecătoriei Bălți din 26 aprilie 2011 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 16 aprilie 2014, rejudecă cauza și pronunță o hotărâre nouă, prin care se dispune achitarea lui **Slusarenco Alexandr** de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 183 alin. (2) Cod penal, conform art.390 alin. (1) pct.3) Cod de procedură penală - *fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.*

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 25 noiembrie 2014.

Președinte

Elena Covalenco

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

Constantin Alerguș

Nadejda Toma